

skæftigelsesproblemet, som ligger uløst her i Danmark, saa længe man ikke giver sig i Lag med dets Løsning. Men det er sikkert ikke — ikke herhjemme i hvert Fald — de Lyspunkter, som det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg ogsaa øjnede; bortset fra en Smule Sæsonforberedelser i nogle enkelte Fag er der ikke noget Lyspunkt, i hvert Fald ikke i de kriseramte Fag. Der er jo en Række Fag, som ikke er direkte kriseramte — altsaa udenfor Skotøj og Tekstil, og hvad de nu hedder —, som jo meget vel kunde have Opgang, men om hvilke jeg ved, at de stadig føler sig nede og trykkede af den almindelige Depressionstilstand, som udstraaler fra de virkelig kriseramte og fra den Arbejdsløshed og Erhvervsløshed, som i det hele behersker Samfundet.

Fra Handelskredse har jeg søgt at erfare, hvad man mener om Situationen, og jeg har ikke været saa heldig at støde paa en eneste, som øjnede Lyspunkterne. Alle fremhævede den grufulde Tilstand og de forstærkede Vanskeligheder, som er kommet i det sidste Aars Tid. Der er altsaa intet, som giver os Grund til at tro, at det hele gaar af sig selv. Og hvad angaar Ministeriets Stilling til Sagen, ved vi jo, at det forrige Aar i Programtalen blev sagt, at det var en Hovedopgave for Regeringen at modvirke den tilstedeværende Erhvervs-krise og den store Arbejdsløshed; og vi ved jo ogsaa, at der som Følge af denne Program-erklæring ikke skete det allermindeste. Derfor kan det jo være meget fornuftigt, at man i Aar har strøget det hele og ingenting sagt i Programtalen om Erhvervs-krisen.

Vi fik ogsaa i Dag bekræftet af den ærede Ordfører for Venstre, at naar der i Aabningstalen den 4. Oktober ingenting stod om Hovedopgaven, Erhvervsforholdene, saa var det af den Grund, at Venstre ikke vilde have nogen Erhvervs politik: Vi skal ingen ørkesløse Debatter have om disse Problemer! Det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg stillede sig jo i Dag helt og fuldt ved Siden af det ærede Medlem Hr. Pinstrup og imod de løse Løfter, som Statsministeren nu og da drysset ud af Ærmet, saaledes som i Odense og andre Steder, hvor han er ude at holde Foredrag. Alle disse Løfter fejdede det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg ned af Bordet ved at sige, at de er ørkesløse; der skal ingen Debat være om Erhvervsproblemet.

Den ærede Ordfører for Venstre gjorde i Sammenhæng med sine Bemærkninger om Erhvervsforholdene ogsaa nogle Bemærkninger om Arbejdslønnen og lod sig friste

til at gaa ud fra, at et saakaldt Referat, som han havde læste i „Ekstrabladet“, var rigtigt. Jeg tror, det ærede Medlem stod sig ved, naar han ser saadanne Referater, at gaa ud fra, at de er falske. Det paagældende Referat er helt igennem falsk; og derfor er der ingen Grund for mig til at diskutere det her. Det paagældende Blad havde ingen Referent til Stede ved dette Møde, lige saa lidt som de andre Blade. Paa hvilket Grundlag de har konstrueret dette Referat, ved jeg ikke; men de kan ikke have gjort det ved hæderligt at referere, hvad der er sagt af mig. Jeg bestrider Rigtigheden af dette Referat og opgiver den Diskussion, som det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg aabenbart har fundet det ønskeligt, at jeg skulde gaa ind i.

Jeg nævnte Programtalen fra i Fjor, som indeholdt et Løfte om Imødegaelse af Krisen og Arbejdsløsheden, og nævnte, at Aabningstalen i Aar ikke havde et Ord derom. Nu erkender jeg, at det betyder ikke saa meget med disse Taler. Efter Talen den 17. December, hvor det omtalte Punkt gjordes til en Hovedopgave, foretog Regeringen sig ingenting. Man kunde jo saa maaske sige, at da der ingenting staa om det i Talen i Aar, er det Regeringens Hensigt at foretage sig noget. Jeg erkender, at i alt Fald saadan som vi kender Tingene fra sidste Samling, maa vi være forberedt paa, at værre kan det ikke blive. Men selv om Krisen altsaa ikke officielt eksisterer i Regeringens Bevidsthed, saa forstaar jeg paa den ærede Ordfører for Venstre, at han dog er opmærksom paa, at der er en Krise; og udenfor Rigsdagen har Ministeriet ogsaa tilkendegivet, at det er vidende om, at der er noget paa Færde. Visse Antydninger lader dog formode, at helt uvidende om Arbejdsløsheden, som har holdt sig Aaret igennem, er de ikke; og det kan de jo ogsaa vanskeligt være, da det kun er faa Dage siden, at en Deputation fra 312 000 organiserede Arbejdere havde Foretræde hos den højtærede Statsminister.

Det er bekendt fra den offentlige Kundgørelse, at den Deputation fik af den højtærede Statsminister Tilbud om, at han vilde medvirke til, at Lønnen blev sat ned; Lønnen for dem, der arbejder, kunde gøres noget mindre, og saa haabede man ad den Vej ogsaa, at man kunde faa mindre Arbejdsløshed. Og i Aabningstalen, hvor der i øvrigt ikke taltes om Krise og Arbejdsløshed, blev der jo i skønne Vendinger givet Tilsagn om Regeringens Medvirken til saadanne Lønnedsættelser.

Ministerens kan neppe være uvidende